

Գ. Բալայեան (դաշ.) — Դոնէ լռեցէք, ամօ՛թ է ձեզ:

Լ. Թումանեան. — Այո՛, պէտք է հեռանայ նաև հայկական «Մուսա-
ւաթը», եթէ չի ցանկանում, որ բոնի ուժով հեռացնեն նրան (ծիծաղ Դաշ-
նակցութեան փրակցիայի կողմից):

Ա. Յովհաննիսեան (դաշ.) — Ահա երկու տարի է, մուսաւաթական
կառավարութեան ձեռքով արնաքամ է լինում հայ ժողովուրդը. դուք,
պարոնայք էսէրներ, հերքեցէք, որ հարիւրաւոր հայ տղաներ թլպատւած՝
չեն դռնուում Դահնա գիւղում, հերքեցէք, որ ձալէթ, Վարդաշէն և ուրիշ
շատ գիւղեր սրի չեն քաշւած, հերքեցէք, որ բազմաթիւ հայ կանայք ու
աղջիկներ գերւած չեն ու բռնաբարւած, որ աւերւած չէ Շուշու հայկական
մասը, որ չէ սրածոււմ Ղարաբաղի անմեղ ժողովուրդը:

Պատգամաւոր Լ. Թումանեանը ողջունում է այժմ՝ Ազրբէջանի խոր-
հրդային, ես կասեմ՝ խորհրդաւոր իշխանութիւնը. ես ձեզանից առաջ կարող
էի ողջունել, պ. Թումանեան, բայց ո՛ւր է նրա հրովարտակը, որ աղատէ
մեր գերիներին ու բռնաբարւած կանանց և աղջիկներին, ո՛ւր է նրանց կոչը
համերաշխութեան: Ուսուպրէկովի տեղ Նարիմանովին նստեցնելով վոխեց
էութիւնը:

Դուք երեսով էք տալիս, որ մենք ծախահարել ենք լմպերիայիստե-
րին, բայց ո՛ւմ էիք ծախահարում դուք. մոռացել էք Միրբախին (ծափեր),
մոռացել էք, որ քանդում էիք Պետրոգրադի ջրմուղները (բառն ծափեր).
դուք չէի՞ք, որ սկսեցիք քաղաքացիական կռիւր Ռուսաստանում և բոլշևիկ-
ներէ յաղթական արշաւից ընկնւած դարձաք թուլամորթ, անկամ ու անհար:
Այսօր ձեր կաշին փրկելու համար խունկ էք ծխում Սորհրդային Ռուսաս-
տանին, սակայն, ո՛ւր է ձեր հերոսը՝ փառապանծ Գերենսկին — Փարիզում
դաւեր է լարում խորհրդային իշխանութեան դէմ (աղմկալից ծափեր):

Ողջունում էք այժմ Հիւսէյնովին, այն մարդուն, որ յայտարարում
է, թէ կարմիր բանակը արշաւում է հայ ժողովուրդի վրա. դոնէ ամաճէք
ժողովուրդ բառը դործածելուց: Կարծում էք միամտաբար, թէ Ազրբէջա-
նում, իրօք, յեղաշրջում կատարւեց. «Մուսաւաթ»ն այնքան անցօր էր, որ
այդպիսի հեշտութեամբ գիշեց իշխանութիւնը: Ասացէք խնդրեմ, ո՞րտեղ է
տեսնւած այդպիսի բան. ես պնդում եմ, որ, այո՛, ու՛ր. կառավարութիւնն
աւելի վատթար է, քան նախկինը: Չմոռանաք «Իթթիհատի»*) համագումա-
րը, ուր պարզօրէն արտայայտւեց նրանց կամքը — հրահրել համիւլամական
շարժումը՝ ձեռք մեկնելով բոլշևիկներին:

Եւ դուք, թուլամորթ կուսակցութիւն, որ Ռուսաստանում գիւղացի-
ութեան 80 տոկոսն ունէիք ձեր յետևից, չկարողացաք կառավարութիւն
ստեղծել, այսօր յանդգնութիւն ունէք ասելու, թէ հասել է ժամը, որ Դաշ-
նակցութիւնը հեռանայ իշխանութիւնից. ձեր մտքով երբեք չանցկացնէք,
որ կարող էք մի օր երկրի դեկը ձեր ձեռքը վերցնել (բառն ծափեր):

Արտաքին գործոց նախարարի մեղմ տոնը թող ձեզ չմոլորեցնի. այդ
մեղմ տոնի յետեւում կանգնած է հայ աշխատաւորութիւնն ու Դաշնակցու-
թիւնը:

*) Խօսքը Ազրբէջանի «Իթթիհատ» համալսարանական կուսակցութեան մասին է, որը
պաշտպանում էր խորհրդային իշխանութիւն յայտարարելու անհրաժեշտութիւնը՝ իսլամ
ժողովարդների շահերի տեսակետից: